

متن پرسش

سلام و عرض ادب: استاد بزرگوار بنده چندین ساله اربعین مشابه حضور داشتم ولی نمیتونم به حرم و زیارت جدم سیدالشهدا سلام الله بروم. بین الحرمین چند ساعتی میمانم و برمیگردیم یکسال رفتیم داخل حرم حالم خیلی بد میشه قلبم سنگین میشه تموم روزه ها مجسم میشه و اصلا نمیتونم جلوی گریه ها و... بگیرم و... نمیدونم یعنی به طرف حرم که میروم نمیخوام پا روی زمین بذارم حس میکنم روی خون جدم پا میذارم خلاصه حالم خیلی زاره از این طرف این همه سفارش و توصیه به حضور درحرم شده نمیدونم من محروم هستم چرا هر روز بر مصیبت کربلا گریه میکنم و سرمایه را روی ضریح میذارم و... تا کمی آرام شوم ولی وقتی فکر رفتن به سفر میکنم دوباره اون حالت سنگین برام تداعی میشه راهکاری میخواستم برای اینکه کمی آرام تر شوم و بتونم اون ضریح مطهر □ را زیارت کنم و تبرک بشم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خدای را بسی شکر باید بکنید که دل را به حسین «علیه السلام» سپرده‌اید. به نظر می‌آید با مطالعه کتاب «حماسه حسینی» <https://eitaa.com/arshiv۳۱۳۳/۲۸۵> و کتاب «کربلا، مبارزه با پوچی‌ها» نگاه‌تان ان شاءالله نگاهی می‌شود که ساحت دیگری از حضور در محضر امام را با زیارتی مستقیم‌تر بیابید. موفق باشید